

İfade Özgürlüğü ve İnsan Hakları Fransa'nın Siyasi Bir Aracıdır!

Haber:

14 Mart tarihinde Radio Liberty'nin Özbekçe servisi şu haberi yayınladı: “Uranyum, madalyalar ve ifade özgürlüğüne dair tek bir kelime yok: Mirziyoyev'in Paris ziyareti nasıl geçti? Cumhurbaşkanı Şevket Mirziyoyev'in Fransa'ya gerçekleştirdiği devlet ziyareti, stratejik ortaklık deklarasyonu ve 6,5 milyar Avroluk bir programı da içeren bir dizi iş birliği anlaşmasının imzalanmasıyla sona erdi. Ziyaretteki törenin en önemli kısmı Mirziyoyev'e Fransa'nın en büyük nişanı olan Legion d'honneur nişanının takdim edilmesi olmuştur. Fransız basını iki cumhurbaşkanının görüşmelerinin ana konusunun enerji iş birliği olduğunu yazdı. Özellikle -Le Figaro gazetesinin yazdığı gibi- Fransa, Rusya, Çin ve Körfez ülkeleriyle birlikte Özbekistan'ın enerji pazarından pay almak istiyor. ”

Öte yandan insan hakları örgütleri, insan haklarıyla ilgili şunları açıklamıştır: “... Elysee Sarayı'ndan gelen raporlar, Özbek tarafının açıklamalarında değinmediği iki yönü, yani insan hakları ve ifade özgürlüğü konularını vurguluyor. Aynı zamanda insan hakları grupları, Paris ve Taşkent arasındaki ilişkilere jeopolitik ve enerji çıkarlarının hakim olması konusundaki üzüntülerini ifade ettiler.

11 Mart'ta, aralarında Orta Asya İnsan Hakları Derneği, Uluslararası İnsan Hakları Ortaklığı (IPHR) ve Norveç Helsinki Komitesi'nin (NHC) de bulunduğu bir dizi insan hakları örgütü, Taşkent-Paris görüşmelerinde gündeme getirilmesi gereken birinci sınıf öneme sahip konunun insan hakları ve temel özgürlüklerin güvence altına alınması olduğunu vurgulayan bir açıklama yayınladı.”

Yorum:

Amerika 95 reaktörle dünyadaki nükleer reaktör sayısı bakımından ilk sırada yer almaktadır. Fransa 57 sınıai nükleer reaktörle ikinci sırada yer almaktadır. Çin, nükleer santral sayısı bakımından 49 santral ile üçüncü sırada yer almaktadır. Rusya'nın ise faaliyette olan sadece 38 nükleer enerji santrali bulunmaktadır.

Bugün Fransa'nın elinde geriye nükleer enerji santralleri için uranyum çıkarmaya devam eden birkaç ülke kalmıştır ki onlar da şunlardır: Kanada, Kazakistan ve Özbekistan. Fransa, 40 yıldan fazla bir süredir Nijer'de uranyum çıkarıyordu; ancak 2023'teki askeri darbe sırasında Nijer'in yeni hükümeti Fransa ile tüm anlaşmaları bozmuş ve ondan ülkeyi terk etmesini istemiştir.

Nijer'den büyük miktarda uranyum tedarik edemeyen Fransa, Rusya'nın Ukrayna'daki askeri saldırısına ve Kremlin'e dayatılan yaptırımlara rağmen Rusya'dan zenginleştirilmiş uranyum satın alımını arttırmıştır. Dolayısıyla bir

buçuk yıl içinde, tüm tedarikinin %60,5'i Rusya'dan gelmiştir. Ancak Trump'ın Rusya ve Ukrayna arasındaki askeri çatışmaya ilişkin kararını vermesinden bu yana, özellikle Fransa ile olmak üzere AB ve Rusya arasındaki ilişkiler büyük ölçüde kötüleşmiştir. Bunun üzerine Putin, AB yaptırımlarına karşılık olarak uranyum, titanyum ve nikel gibi bazı emtialara kısıtlamalar getirmeye karar vermiştir.

Fransa uranyum tedarikine büyük ölçüde bağımlıdır; çünkü ülkenin elektriğinin yüzde 70'i nükleer enerji santralleri tarafından üretilmektedir. Bu nedenle Fransa, uranyum çıkarmak için her yeni fırsata değerlendiriyor. Bu nedenle de Kazakistan ve Özbekistan bu alanda Fransa için önemli ortaklar haline gelmiştir; çünkü uranyum tedarikinin yüzde 50'sinden fazlasını sağlıyorlar.

Kendisini demokrasinin kurucusu ve kapitalist devletlerin temeli olarak sunan Fransa'nın çok övündüğü "İnsan Hakları ve Medeni Haklar Bildirgesi" hakkındaki tüm abartılı açıklamalara rağmen hala pragmatizmini sürdürüyor. Nitekim burjuvazinin yardımıyla feodal aristokrasiyi deviren Büyük Fransız Devrimi, sonunda toplumu kapitalist çıkar ve değerlere göre yeniden yapılandırmış ve bu da Burjuva Devrimi olarak adlandırılmıştır. Sonuç olarak kapitalistlerin, bir işte kâr ve fayda gördüklerinde hemen gerçekliğe uyum sağladıklarını ve insan hakları ve ifade özgürlüğü ihlallerine göz yumduklarını görüyoruz.

Despot rejimi, ölüm kampları ve çocuk işçiliğiyle meşhur olan Özbekistan, artık "demokratik" Fransa'nın stratejik bir ortağı olmuştur! Maddi değerlere ihtiyaç duyulduğunda, Fransa kolayca ahlaki değerleri değiştirmekte ve insani değerleri de feda etmektedir. Aynı şekilde Fransa, Afrika kıtasını sömürgeleştirmiş ve doğal kaynakları ele geçirmek için milyonlarca insanın canını almıştır. Böylece insan hakları ve ifade özgürlüğü, siyasi nüfuz ve ülkelerin köleleştirilmesi için kapitalistlerin elindeki bir araç haline gelmiştir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Eldar Hamzin